

ה"ת 54515/01/19 - מוחמד בדיר נגד משטרת ישראל - יחידת אתג"ר - להב 433

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 54515-01-19 מוחמד בדיר נ' משטרת ישראל - יחידת אתג"ר - להב 433
לפני: כבוד השופט גיא אבנון
המבקש: מוחמד בדיר
נגד: המשטרה
המשיבה: משטרת ישראל - יחידת אתג"ר - להב 433
בשם המבקש: עו"ד יוסף צור
בשם המשיבה: רפ"ק עו"ד לירון גבעול, רס"ר רותם לויט
החלטה
רקע

1. המבקש הגיש בקשה להשבת תפוסים לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: פסד"פ), להשבת 2 כלי רכב מסוג איסוזו, אליה צירף בקשה דומה להשבת רכב מסוג יונדאי (שלושת כלי הרכב יכוננו ביחד: כלי הרכב). המשיבה התנגדה לבקשה וביום 6.2.19 התקיים דיון במעמד הצדדים.
2. במהלך הדיון עתר המבקש להתייחס לבקשות כאילו היו ערר על החלטת קצין משטרה שניתנה לפי חוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), התשנ"ח-1988 (להלן: חוק הגבלת השימוש).
3. בפי המבקש 2 טענות מרכזיות הנוגעות שתיהן לפרשנות ויישום חוק הגבלת השימוש. על מנת לרדת לשורשן של הטענות נעמיד לנגד עינינו את הוראת החוק הרלוונטית.

18א. (א) בסעיף זה -
"ההסכם" ו"שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" - כהגדרתם בסעיף 1 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970;
"מוצר תעבורה" - מכלל, מכשיר או אבזר וכל חלק המשמש או המורכב ברכב לרבות חלק חילוף וכל מוצר שהוא חלק מצידוד הרכב;
"מוצר תעבורה משומש" - מוצר תעבורה שפורק מרכב שלא לשם הרכבתו מחדש באותו רכב;
"רכב" - רכב מנועי כהגדרתו בפקודה;
"תיקון רכב" - תיקון או טיפול מכני, חשמלי או אלקטרוני שבוצע ברכב, לרבות פחחות וצביעה וכן תיקון מערכת מיזוג אוויר או טיפול בה.
(א1) בעל עסק המורשה לפי דין לעסוק בפירוק כלי רכב לא יעביר לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית רכב המיועד לפירוק, כשהוא שלם, וכן לא יעביר לשטחי

האחריות האזרחית הפלסטינית את מסגרת המרכב של רכב כאמור או חלק ממנה.
(ב) לא יעשה אדם כל פעולה במוצר תעבורה משומש משטחי האחריות האזרחית הפלסטינית.
(1ב) (1) לא ימסור אדם רכב לתיקון בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית.
(2) לא יעביר אדם רכב באמצעות רכב אחר כדי לתקנו בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית.
(2ב) היה לשוטר יסוד להניח כי אדם עבר עבירה לפי סעיף קטן (1ב), רשאי הוא לדרוש מאותו אדם להילווה אליו אל קצין משטרה או ליטול ממנו את רישיון הרכב, והוראות סעיף 47(ג), (ד) ו-(ו) לפקודה יחולו, בשינויים המחויבים; היה לקצין משטרה יסוד להניח כי יוגש כתב רישום נגד אותו אדם, רשאי הוא למסור לו הודעת איסור שימוש ברכב שבו נעברה העבירה וליטול את רישיון הרכב שלו לתקופות המפורטות להלן:
(1) אם הרכב הועבר לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית באמצעות רכב אחר - לתקופה של עד 30 ימים ברכב וברכב שבאמצעותו הועבר כאמור, ואם במהלך שלוש השנים האחרונות נמסרה הודעת איסור שימוש לפי פסקה זו - לתקופה של עד 60 ימים;
(2) אם הרכב הועבר לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית שלא באמצעות רכב אחר - לתקופה של עד שבעה ימים.
(3ב) בהודעה כאמור בסעיף קטן (2ב) תצוין הסיבה לאיסור השימוש ברכב ולנטילת רישיון הרכב.
(4) על איסור שימוש ברכב לפי סעיף זה יחולו הוראות הפקודה כמפורט בתוספת השניה.
(ג) (בוטל).
(ד) השר לביטחון הפנים ממונה על ביצוע סעיף זה, והוא רשאי, בהסכמת שר התחבורה ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להתקין תקנות לביצועו.

....

תוספת שניה (סעיף 18א(4) - תחולת סעיפים מהפקודה)
על איסור שימוש ברכב יחולו הוראות לפי סעיפים 57א(ב) (2) ו-(3) ו-(ג) עד (ו), 57ב עד 57ז, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה:
(1) לעניין סעיף 57ב, במקום "מבית המשפט, המוסמך לדון בעבירות תעבורה" יבוא "מבית משפט השלום" ובמקום "העבירה כאמור בסעיף 57א(א)" יבוא "עבירות כאמור בסעיף 18א(ב) לחוק הגבלת השימוש ורישום פעולות בחלקי רכב משומשים (מניעת גניבות), התשנ"ח-1998 (להלן - חוק מניעת גניבות)";
(2) לעניין סעיף 57ג(א), במקום "מן העבירות המנויות בתוספת השביעית" יבוא "לפי סעיף 18א(ב) לחוק מניעת גניבות";
(3) לעניין סעיף 57ד, במקום "בית המשפט המוסמך לדון בעבירות תעבורה" יבוא "בית משפט השלום".

4. לטענת המבקש, לא התמלאו שני תנאים מרכזיים המאפשרים מתן הודעת איסור שימוש ברכב: האחד - המשיבה איננה יכולה לעמוד בנטל להוכיח כי "היה לקצין משטרה יסוד להניח כי יוגש כתב אישום" (סעיף 18א(2)),

זאת מכיוון שכלי הרכב נתפסו בשלב חקירה, ומכאן מתקיים לכל היותר חשד סביר; השני - כלי הרכב נתפסו בשטח C שאיננו "שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" כהגדרתם בסעיף 18א(ב2)(1), כי אם שטח באחריות בטחונית ואזרחית ישראלית.

5. המשיבה הגישה דו"ח סודי וחומרי חקירה, לרבות 16 תיקי חקירה בהם חשוד המבקש, הפנתה לעברו הפלילי הרלוונטי של המבקש, לריבוי האירועים המיוחסים לו, ובפרט לנסיבות בהן נתפסו כלי הרכב, המצביעות על קיומה של עילת תפיסה כהגדרתה בחוק הגבלת השימוש. עוד הפנתה המשיבה לכך שמדובר בערר על החלטה מנהלית של קצין משטרה, על כל המשתמע מכך, והוסיפה כי החקירה על סף סיום, כשכל שנותר הוא לחקור את המבקש חקירה משלימה ולהעביר את התיק ליחידת תביעות להב להגשת כתב אישום כנגד המבקש.

דין

6. חוק הגבלת השימוש מקנה לקצין משטרה סמכות ליתן הודעת איסור שימוש ברכב שבו נעברה עבירה לפי סעיף 18א(ב1), וליטול את רישיון הרכב, ככל שיש לו "יסוד להניח כי יוגש כתב אישום", ובלבד שהרכב "הועבר לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית באמצעות רכב אחר".

7. על החלטת קצין משטרה חלות הוראות מפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה), כאמור בסעיף 18א(ב4) ובתוספת השניה לחוק הגבלת השימוש. סעיף 57 לפקודת התעבורה מאפשר לבעל הרכב לפנות לבית המשפט בבקשה לבטל את החלטת הקצין, ובהתאם לתוספת השניה לחוק הגבלת השימוש, מדובר בבית משפט השלום (ולא בבית משפט לתעבורה).

8. מכאן, פנייתו של המבקש בבקשה להחזרת תפוס לפי סעיף 34 לפסד"פ - בטעות יסודה. לכאורה, די היה בכך כדי לדחות את בקשתו על הסף. חרף האמור לעיל, מצאתי ליתן למבקש את יומו בבית המשפט, והסכמתי לקיים את הדין כאילו הוגש ערר על החלטת קצין משטרה.

9. בטרם נתייחס לטענותיו המשפטיות של המבקש, בחנתי את תיקי החקירה שהוגשו לעיוני, ובפרט 3 התיקים בהם נתפסו כלי הרכב מושא הבקשה, והתיק במסגרתו נחקר המבקש:

א. פל"א 29278/19 - אירוע מיום 20.1.19 במסגרתו נתפס רכב גרר ל"ז 9023058. עיון בחומר החקירה מגלה תשתית ראייתית לכאורית הקושרת את הרכב לביצוע עבירה לפי סעיף 18א(ב1) לחוק הגבלת השימוש (להלן: עבירה רלוונטית).

ב. פל"א 31681/19 - אירוע מיום 21.1.19 במסגרתו נתפס רכב גרר ל"ז 36807901. עיון בחומר החקירה מגלה תשתית ראייתית לכאורית הקושרת את הרכב לביצוע עבירה רלוונטית.

ג. פל"א 34790/19 - אירוע מיום 22.1.19 במסגרתו נתפס רכב יונדאי ל"ז 54345201. עיון בחומר החקירה מגלה תשתית ראייתית לכאורית הקושרת את הרכב לביצוע עבירה רלוונטית.

ד. פל"א 567308/18 במסגרתו נחקר החשוד ביום 28.1.19 בגין ריבוי מקרים בהם מיוחסת לו עבירה רלוונטית.

ה. עיון בתיקים הנוספים מצביע, לכל הפחות, על קיומו של חשד סביר.

10. טענת המבקש לפיה הרכב לא הועבר לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית דינה להידחות בהליך דנן, משני טעמים:

האחד - הגדרת "שטחי האחריות האזרחית הפלסטינית" (סעיף 18א(א) לחוק הגבלת השימוש) מפנה לסעיף 1 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970, ממנו עולה כי המקום בו נתפסו כלי הרכב עונה לכאורה על התנאים.

השני - גם אילו מצאתי כי כלי הרכב נתפסו בדרכם לשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, די היה בכך כדי להקים את העבירה הרלוונטית ואת סמכות התפיסה. פרשנות לשונית מצמצמת של הסעיף תחטא למטרות חוק הגבלת השימוש, שנועד להקטין את היקף גניבת כלי הרכב בישראל ולהילחם בתופעת תיקון כלי רכב בשטחי האחריות האזרחית הפלסטינית, והכל לשם שמירה על חיי אדם, כדי לצמצם את מספר תאונות הדרכים ולהקטין את הפגיעה הפלילית והכלכלית, ראו דברי הסבר להצעת חוק הגבלת השימוש(תיקון מס' 4).

11. טענתו האחרת של המבקש נוגעת לעוצמת התשתית הראייתית הלכאורית הנדרשת, מסוג "יסוד להניח כי יוגש כתב אישום". סוגיה זו נבחנה והוכרעה בפסיקת בית המשפט העליון.

בבש"פ 6732/10 מדינת ישראל נ' שגיב בן שלום (10.10.2010) נקבע כי "על מנת לקבוע כי התגבשו ראיות לכאורה, די שיימצא כי קיימות ראיות גולמיות שיש בהן פוטנציאל לקשור את המשיב לעבירות המיוחסות לו". בבש"פ 2177/98 רוברט ארנביב נ' מדינת ישראל (5.5.1998) נפסק: "מן השלב שבו מדובר - הוא שלב החקירה, הקודם אף לגיבוש עמדתה של התביעה אם להגיש כתב-אישום - נובע כי הראיות הנדרשות אינן בעוצמה הזוהר "לראיות לכאורה" הדרושות להגשת כתב-אישום. ראיות לכאורה במובן האחרון הן עדויות המוכיחות, למיצער, את היסודות המרכזיים של העבירה...".

כאמור לעיל, חומר החקירה מבסס תשתית ראייתית לכאורית להוכחת העבירה הרלוונטית ביחס לכל אחד מכלי הרכב. מכאן, המשיבה עמדה בנטל להצביע על כך שהיה לקצין המשטרה יסוד סביר להניח כי יוגש כתב אישום.

בגדרי למעלה מן הצורך אפנה לדברי ב"כ המשיבה בסיפא לדיון, לפיהם תיק החקירה כמעט בשל להעברתו לתביעה לצורך הכנת כתב אישום.

12. הערה בטרם סיום: סמכותו של קצין משטרה היא סמכות מנהלית אותה בית המשפט מעביר תחת שבט ביקורתו. מכאן, תפקידו של בית המשפט איננו להחליף את שיקול דעתו של קצין המשטרה בשיקול דעתו שלו, אלא לבחון האם קצין המשטרה הפעיל שיקול דעת סביר, ללא שיקולים זרים שאינם ממין העניין. באירועים בהם עסקינן מצאתי כי בכל המקרים הופעל שיקול דעת ראוי, אשר עומד במתחם הסבירות, ואין מקום להתערב בו.

תוצאה

13. הבקשה נדחית.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בהתאם להוראת סעיף 57 לפקודת התעבורה, בשילוב עם התוספת השניה לחוק הגבלת השימוש.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשע"ט, 07 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים.

הדו"ח הסודי וחומרי החקירה יוחזרו למשיבה במזכירות בית המשפט - המזכירות תודיע טלפונית.